

ARTS EN SAMENLEVING.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

DE BETEEKENIS VAN ASCARIASIS. — De beteekenis van ascariasis wordt niet algemeen ingezien; toch is deze groot, omdat de parasiet zeer wijd verspreid is en de pathologische gevolgen voor het individu zeer ernstig kunnen zijn. *Ascaris lumbricoides* komt voor bij den mensch en het varken. De vrouwelijke worm kan 64 millioen eieren leggen; deze zijn zeer weerstandskrachtig tegen ont-smettende middelen en uitwendige invloeden. De larven worden met den bloedstroom meegevoerd en kunnen ernstige pneumoniëen geven.

ARMSTRONG deelt mede, dat hij bij kinderen in Samoa dikwijls gevallen van broncho-pneumonie gezien heeft, die berusten op ascariasis. De volwassen wormen kunnen ernstige verschijnselen van afsluiting der darmen geven; er zijn gevallen bekend, waar meer dan duizend wormen gevonden werden. Ook zijn toxische en nerveuse verschijnselen niet zeldzaam. Ten slotte kunnen de wormen door hun wandellustige eigenschap in alle organen gevonden worden. Voorbehoeding, hoewel moeilijk, is verre te verkiezen boven behandeling van de ascariasis.

Bij minder goede sanitaire omstandigheden, neemt de aandoening steeds toe; de reden hiervan is, dat de parasiet altijd wordt verkregen door „onbekende coprophagie”. Dit kan plaats hebben door besmetting van groenten of vruchten met ontlasting van menschen of varkens, van water, van handen en voeten van menschen en door de verspreiding door insecten en andere dieren.

Ook in oorlogstijd neemt de ascariasis toe, wat wel te wijten is aan minder goede hygiënische toestanden en de mogelijkheid om een grooter aantal menschen te besmetten door een met wormen behept individu, dan in normale tijden. Dit is ook in den wereldoorlog weer waargenomen. De oplossing van het vraagstuk van het voorkomen van ascariasis ligt dus geheel op het terrein der hygiëne: Zindelijkke privaten, goede afvoer der faecaliën en onderricht in de wijze van verspreiding en de voorbehoeding (E. B. CRAM, *Amer. Journ. of trop. Med.*, Vol. 6, No. 1).

VERGIFTIGING IN DE RUBBERINDUSTRIE. — In de rubberindustrie wordt een reeks chemische stoffen gebruikt, die gevaar voor de gezondheid kunnen opleveren. Deze giftige stoffen komen voor in vloeibaren, gasvormigen of vasten toestand en kunnen het lichaam binnendringen langs den luchtweg, het spijsverteringskanaal of door de huid. De meest belangrijke dezer stoffen zijn: lood, aniline, benzol, hexamethyleentetramine (urotropine). Van minder belang, omdat zij minder giftig zijn of minder gebruikt worden, zijn: antimoon, benzine, tetrachloorkoolstof, zwavelkoolstof, en eenige andere. Van de *loodverbindingen* is het basische loodcarbonaat het gevaarlijkste, maar daar het zwaarder is dan het gele loodoxyde en minder gebruikt wordt, is het ook van minder belang. Het lood wordt opgenomen in den vorm van stof langs luchtweg of spijsverteringskanaal of door middel van besmet voedsel. De verschijnselen der loodvergiftigingen vertoonen zich meestal in chronischen vorm. Om de aandoening te voorkomen moeten de werklieden, die aan gevaar van loodvergiftiging bloot staan, geregeld onderzocht worden, terwijl ook urine en ontlasting op lood moeten worden nagekeken. Maaltijden moeten buiten de werkplaats genuttigd worden en er moet voldoende gelegenheid bestaan voor het verwisselen van kleeren en baden.

Aniline werd vroeger gebruikt bij het vulcaniseeren, maar is langzamerhand vervangen door minder gevaarlijke verbindingen. De verschijnselen van een lichte acute intoxicatie zijn bleekheid van de huid en slijmvliezen met lichte cyanose, gevoel van vermoeidheid, duizeligheid, langzame spraak, geen eetlust, constipatie en gespannen snelle pols. In ernstige gevallen kan de cyanose blauwzwart worden, zijn neus, ooren en lippen blauw, gevoel verminderd of verdwenen, kleine pols. De dood treedt in met coma, soms na voorafgegane convulsies. De chronische ver-

giftiging uit zich in anaemie, spijsverteringsstoornissen, braken, diarrhoea, ontstaan van eczeem, vooral van het scrotum. Bij een acute vergiftiging moet de patiënt onmiddellijk naar een koele plek vervoerd worden, de kleeren verwijderd en het lichaam met koud water gewasschen worden, kunstmatige ademhaling met zuurstoftoevoer, overvloedig toedienen van melk en zoo noodig stimulantia voor het hart (geen alcohol). De gevaren van *benzol* bestaan in de opneming door de longen en langs de huid. De verschijnselen van intoxicatie zijn oorsuizen, duizeligheid, slaperigheid, braken, kuchen, licht verhoogde gelaatskleur; dikwijls bestaat ook euphorie. In ernstige gevallen ontstaan hallucinaties, delirium, bewusteloosheid en convulsies. Als geneesmiddel dient men zuurstof toe. Ter voorkoming van benzolvergiftigingen moet iedere maand een onderzoek der arbeiders gedaan worden, waarbij telling der bloedlichaampjes en bepaling van den coagulatietijd niet verzuimd mogen worden. Vermindering der leucocyten of langere duur van den stollingstijd wijzen op de noodzakelijkheid van verandering van arbeid. Ook moet gelet worden op goede ventilatie. *Hexamethyleentetramine*, in de rubber-industrie bekend als „hexa”, wordt gebruikt om het vulcanisatieproces te versnellen. Het phosphorzuur van het zweet van den arbeider schijnt de verbinding te ontleden, waarbij waarschijnlijk acetaldehyde vrijkomt. Dit oxydeert tot mierenzuur, wat prikkeling van de huid geeft. Gewoonlijk begint het eczeem aan de armen en beenen. In ernstige gevallen ontstaan blaren. Veelvuldig wasschen van armen en handen, een stortbad na den werktijd en verwisselen van kleeding voorkomen de aandoening. *Antimoon* veroorzaakt ontsteking van mond, keel en maag, obstipatie, kolieken, hartzwakte enz.; de verschijnselen van *benzine*-intoxicatie zijn zeer verschillend, omdat de samenstelling van benzine zeer uiteenloopt. Een lichte acute vergiftiging gelijkt veel op een lichte alcoholroes. Chronische vergiftigingen schijnen niet voor te komen. *Zwavelkoolstof* is zeer schadelijk voor de roode bloedlichaampjes en voor het centrale zenuwstelsel. Bij inademing van geconcentreerde damp kan in enkele minuten de dood intreden. Het gevaar van *tetrachloorkoolstof* bestaat in de aanwezigheid van zwavelkoolstof, waarmee het dikwijls verontreinigd is (R. S. QUIMBY, *Journ. of industr. Hyg.*, Vol. 8, No. 3).

E. SLUITER.